

Conte:

L'home que no havia parlat mai mes amb els colors

TITOL AUTOR: Professors, Col·legi Pare Palau, cmt, Aitona

Aquesta és la història de com l'Arc de Sant Martí més encisador que s'ha pogut veure, va ser pintat per un home que mai no havia parlat amb els colors.

En Francesc, des de petit, s'havia sentit atret per les arts. Però això, sempre estava molt atent a allò que passava al seu voltant. Ho mirava i ho escoltava tot amb molta atenció cercant, com tots els artistes, la desitjada inspiració. Malgrat la seva inquietud, pasaven els dies i en Francesc no trobava cap resposta.

Un dia, però, va rebre un regal molt valuós; una paleta de roure i uns tubs de pintura de mil i un colors. En veure tot aquell bé de Deu, en Francesc va tenir la gran idea de combinar els colors, de treballar amb ells per què fossin la base d'un quadre, el seu quadre.

El nostre artista es passava moltes estones amunt i avall obrint tubs de pintura, posant-ne unes gotes a la paleta, col·locant-les unes damunt de les altres, en un racó o al bellmig d'aquell tros de fusta de roure on tots els colors: foscos, clars, lleugers, densos, brillants i mats hi tenien un lloc. Semblava que els colors prenguessin vida sobre aquell objecte ovalat amb un gran forat per passar-hi el dit gros que sempre s'embrutava i que li recordava la vidriera d'una catedral de tants colors com s'hi enganxaven. No podien viure els uns sens l'altre; els colors i la paleta, la paleta i els colors.

En veure aquelles barreges tan encertades que feia en Francesc, hom podia pensar que aquells colors ballaven per un peu en sentir-se tan ben tractats. I un dia tot ballant, els colors se'n van anar cap al quadre, la gran obra d'en Francesc, formen aquell Arc de Sant Martí que semblava un fantàstic pont entre el cel i la terra. I quan en Francesc es mirava aquell quadre no podia deixar de pensar que tot va començar en rebre un regal que com caigut del cel, li va posar a les mans una paleta de roure i uns senzills tubs de pintura.